



# మొదలంకథ కుంతలంకథ తూలికా భ్రమపూజ

“విమిటోరా! విలువలు పడిపోతున్నాయి. ఈ కాలం చాలా చెడ్డది. చచ్చు పుచ్చు సాహిత్యం పుట్టుకు వస్తుంది. అదేమిటో మరి- దాన్నే మేసేస్తున్నారు జనం” అని వాపోయాడు మా మిత్ర బృందంలో పండితుడుగా పోజులు పెట్టే జలపాల రాయుడు వెంకటాముడు.

“పోనీ నీ మెదడు ఉపయోగించి- అసలు నీకు మెదడంటూ ఉంటే- నువ్వు గొప్ప సాహిత్యం సృష్టించరాదుట్రా వెంకటే ?” అని నిలదీశాడు నరసింహం.

“నేను పండితుణ్ణి. నీలా చెత్త కథలు వ్రాసి అమ్ముకుని బ్రతికే దొర్నా గ్యం నాకీజన్మలో పట్టదు” అన్నాడు కోపంగా. వెంకటాముడు. మా నరసింహం కథకుడు.

“కథలు వ్రాయవు కాని. కథలు వ్రాసి అమ్ముకుని నేను సంపాదించిన డబ్బుల్లో కాఫీ పోయిస్తే పీపాలో పోసినట్లు కడుపులో పోసుకోగలవు!” అన్నాడు

నరసింహం.

వెంకటాముడు సమాధానం ఇవ్వడానికి సందివ్వకుండా నరసింహమే అన్నాడు :

“కాఫీ అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. వెనకటికి ఓ హెన్రీ స్నేహితులతో కలిసి ఒక హోటల్లో ఉన్నప్పుడు ఇతివృత్తాలు ఎలా లభిస్తాయనే ప్రశ్న వచ్చింది.” ఓ హెన్రీ అనే గొప్ప కథారచయిత ఒకడు పుట్టినట్లు.

వందలాది కథలు వ్రాసినట్లు. వాటిలో కొన్ని శాశ్వతంగా నిలిచి ఉండేవని మన మహా పండితులు వెంకటాములుంగారికి తెలిసి ఉండదనుకో. అది వేరే సంగతి. “ఏమండీ మీ కథలకు ఇతివృత్తాలు ఎలా ఎన్నుకొంటారు?” అని ఒక మిత్రుడు ప్రశ్నించాడు.

“ఓ హెన్రీ ఆటేబుల్ మీడి మెనూ కార్డు తీశాట్ట “ఏముండీ! ఈ మెనూ కార్డు ఒక ఇతివృత్తాన్ని ఇవ్వవచ్చు” అంటూ దాన్ని ఆధారం చేసుకొని ఒక కథ చెప్పాట్ట. అది తరవాత అచ్చయింది....”

వెంకట్రాముడు తక్కువ తిన్నవాడు కాడు.

“అవునును. వాడెవడో ఓ హెన్రీ అనే తల మాసినవాడు హోటల్లో మేనూ కార్డు మీక ఆస్పత్రిలో కూర్చుని మెనోపాజ్ మీద, మంగలి షాపులో కూర్చుని మీసాల మీద కథలు వ్రాస్తాడు. నువ్వేమో ఇంట్లో కూర్చుని మంచాలమీద, కుంచాలమీద కథలు వ్రాస్తావు. ఆ హెన్రీంచి నల్లే ఉంది సాహిత్యం” అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

నరసింహానికిది మామూలే కనక తొణక లేదు.

“ఒరేయ్! మంచం అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. మొన్న మల్లికార్జునుడు గారి ఇంటికి వెళ్ళాను” అన్నాడు.

“ఎవరూ? మనకి అయిదో తరగతి దాకా చెప్పిన మల్లికార్జునుడు గారేనా?” అని అడిగాడు.

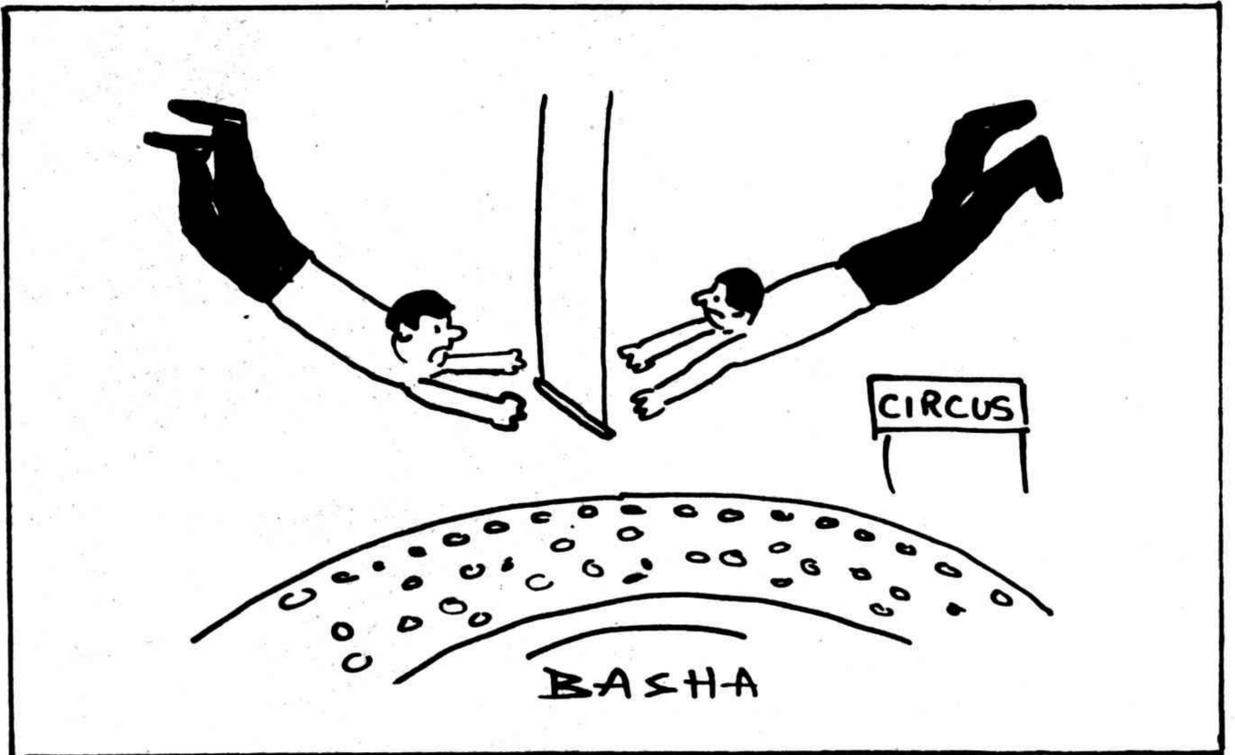
“ఒరేయ్! నీ మేధ ఇంకా ప్రాథమిక దశలోనే ఉందిరా! ఆ మల్లికార్జునుడిగారిని మరవడం నీ తరం కాదు. చింత బరికెలతో చచ్చేదెబ్బ తిన్నావు. పాపం!” అని నవ్వాడు నరసింహం.

“మన విళ్ళుగాడి తాత మల్లికార్జునుడు గారు- ఆయన” అని అందించాడు వెంకట్రాముడు.

“వెంకటే! పండితుడివైనా నీ బుర్ర అప్పుడప్పుడు పనిచేస్తూనే వుంటుంది- పాద రసంలా, అవును- విళ్ళు తాతగారు ఆయన ఈమధ్య పోయారు....” అని నరసింహం అంటూంటే-

“అరే పాపం! మాకు తెలియనే తెలియదు” అని బాధపడ్డాము వెంకట్రాముడూ, నేనూ.

“అవునా నాకూ తెలియదు. సిండికేట్



మీటింగుకి వెళ్ళి వచ్చిన తతవత తెలిసింది. పరామర్శించడానికి విళ్ళుగాడి ఇంటికి వెళ్ళాను. అదో కథలే” అన్నాడు నరసింహం.

“చెప్పరా” అన్నాము.

మల్లికార్జునుడుగారు ఫోలీసు డిపార్ట్ మెంటులో పనిచేశారు. సబ్ ఇన్ స్పెక్టరుగా పనిచేశారు.

నీతీ, నిజాయితీ కలవాడు మల్లికార్జునుడు గారు. అలాంటి వాళ్ళందరికీ పట్టేగతే ఆయనకూ పట్టింది. ఎవరో, ఏదో కేసులో ఇరికించి ఆ ఉద్యోగం కాస్తా ఊడగొట్టించారు.

ఆ దెబ్బకు తట్టుకోలేకపోయారు మల్లికార్జునుడుగారు. మంచం పట్టారు.

తాతకు ముందు విళ్ళు అని మిత్ర బృందం పిలిచే విళ్ళనాదం పుట్టినప్పుడు విధి వక్రించింది. మల్లికార్జునుడుగారి ధార్య పురిటిలోనే-మరణించింది.

మల్లికార్జునుడుగారు తల్లి, తండ్రి తానే అయి విళ్ళును పెంచారు. ప్రాణప్రదంగా చూసుకొన్నారు. ఎవరెంత చెప్పినా మళ్ళీ వెళ్ళి అనే ఊహకే తావీయలేదు మల్లికార్జునుడుగారు.

మల్లికార్జునుడుగారికి పెద్దలు ఇచ్చిన ఆస్తి లేదు. ఆయన సంపాదించిన ఆస్తి పాస్తులు అసలే లేవు.

ఆయనకు భగవంతుడిచ్చిన ఆస్తిరత్నాల్లాంటి ముగ్గురు కుమారులు.

అదృష్టం అంతా ఆయన ఉద్యోగం వూడిపోయిన సమయానికి పెద్దకొడుకు లింగమూర్తిపట్టిభద్రుడు కావడమేకాకుండా ఒక పైవేబు కంపెనీలో చెప్పుకోదగిన ఉద్యోగం చేస్తూ వుండడమే.

ఉద్యోగం అన్యాయంగా ఊడిపోయిన దిగులుతో, చిరకాలంగా మనసును దొలిచి వేస్తూ వచ్చిన భార్యవియోగ భారంతో, ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడి మంచానపడి కొడుకులమీద ఆధారపడిన స్థితికి తట్టుకోలేక అంతకంతకు దిగజారిపోతూ వచ్చారు మల్లికార్జునుడుగారు.

తండ్రి వహించవలసిన బాధ్యత అంతా ఆనందంగా నెత్తి మీద వేసుకొని, ఆయన బెంగ తీర్చడానికి అహోరాత్రమూ తాపత్రయపడుతూ వున్నాడు లింగమూర్తి.

రెండవ వాడు శరభయ్య. తల్లి పోయిన తరవాత అన్నగారిని ఒప్పించలేకపోయినా ఆయన ఉద్యోగం వూడిన తరవాత సరేనని పించి దత్తం చేసుకున్నాడు పినతండ్రి వీరభద్రుడుగారు.

శరభయ్య సమస్య మల్లికార్జునుడుగారికి లేకుండాపోయింది ఆ విధంగా.

విళ్ళును మాతోపాటు పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్ చేయించి మాతోబాటే కాలేజీలో

**తెలుగువారిలో 1982 ప్రముఖ వ్యక్తి?**

గత సంవత్సరం-అనగా "1982లో తెలుగువారిలో ప్రముఖ వ్యక్తి ఎవరు?" అనే క్లిష్టమైన సాతకులు 28-2-1988 లోవున్న తమ నామినేషన్లను పోస్టు కార్డు మీద కానీ, ఇన్ లాండ్ లెటర్ మీద కానీ వ్రాసి మంజూరీ 1988 మార్చి నెలలో పలికాలను వక్రికా ముఖంగా వ్రాచురిస్తాము.

చిరునామా :

"తెలుగువారిలో ప్రముఖ వ్యక్తి"

C/o ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక, లబ్ధిపేట, డాక్స్ నెం. 712 విజయవాడ-520 010.

— ఎడిటర్

లెక్కరలును చేయించిన మన తలింగ మూరిది.

తండ్రిని, తమ్ముణ్ణి రెండు కళ్ళలా చూసుకొన్నాడు లింగమూర్తి.

\* \* \*

అన్నీ అనుకొన్నట్లు, అవందదాయ కంగా సాగిపోయేదెప్పుడు?

\* \* \*

ఒక రోజు లింగమూర్తి కూతురు పాఠశాల పరుగున తాతగారి దగ్గరికి వచ్చి, "మంచం ఖాళీ అవడం అంటే ఏమిటి తాత గారూ?" అని అడిగింది.

గతుక్కుమన్నారు మల్లికార్జునుడుగారు. "ముసలాణ్ణి- నాకేం తెలుస్తుందమ్మా?" అన్నారు నవ్వుతూ. ఆ పసిదాని మనసు ఇతర విషయాల మీదికి మళ్ళించారు.

మల్లికార్జునుడు గారికి కోడలు అంతర్యం తెలుసు.

గత వైభవ చిహ్నంగా, తండ్రి తాతలు మిగిల్చిపోయిన అస్త్రీ ఒక వందిరి వట్టె మంచం. అది యిప్పుడు మల్లికార్జునుడుగారి అవిటిబ్రతుక్కి ఆధారంగా వుంది.

వివాహమై, ఆ ఇంటి కోడలుగా అడుగు పెట్టిన క్షణంనుంచి ఆ మంచంమీద వుంది లింగమూర్తి భార్య భ్రమరాంబ దృష్టి.

ఇంకొక మంచంకొని ముసలాయనను దానిమీద కెక్కించి ఆ వందిరి వట్టెమంచం స్వాధీనం చేసుకొందామంటే—

స్థితిగతులు అదుపులో లేక అంత డబ్బా లింగమూర్తి వెనక వేయలేకపోయాడు. అసలు ఆ వందిరి వట్టె మంచంమీద అతడి కన్ను ఎప్పుడూ పడలేదు. ఆ మంచానికి, తండ్రికి అవినాభావ సంబంధం ఏర్పడి పోయింది అతడి మనసులో. అతడేమిటి? దత్తు వెళ్ళినా శరభయ్య మనసులోనూ ఆఖరివాడు విక్రు దృష్టిలోనూ అలాంటి భావమే పాడుకొనిపోయింది.

ఆ మంచం విడిచి మరొక చోట ఉండ గలరా మల్లికార్జునుడుగారు? అలాంటి ఆలోచన సహించలేరాయన.

కోడలు దృష్టి ఆ మంచం మీద ఉందని మల్లికార్జునుడుగారికి తెలుసు. ఆమె భావన తెలుసు.

మల్లికార్జునుడుగారు మరింత దిగజారిపో సాగారు.

ఒక రోజు ఎవరో స్నేహితురాలితో మాట్లాడుతూ—

"ఆ ముసలాడు ఇప్పుట్లో చావడు. అతడు పోతేగాని ఆ మంచం ఖాళీ అవదు" అని భ్రమరాంబ లోగొంతుకలో అంది. ఆఖరి మాటలు పాఠశాల వింది. పరుగున తాతగారి దగ్గరికి వెళ్ళి అడిగింది.

ఆ మాటలు తాతగారు కూడా విన్నారని

# ఆంధ్రజ్యోతి

సచిత్ర వార పత్రిక

## 1983 రుదిరోద్గారి ఉగాది కథల పోటీ

### రూ. 3,000/- బహుమతులు

రుదిరోద్గారి 1983 ఉగాది నందర్పంగా.. ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక కథల పోటీ నిర్వహిస్తోందని తెలియజేయడానికి వంతోషిస్తున్నాము. రచయితలూ, రచయితులూ ఉగాది కథల పోటీలో పాల్గొని మాతో సహకరించవలసినదిగా కోరు తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు. 1,500/-

రెండవ బహుమతి రు. 1,000/-

మూడవ బహుమతి రు. 500/-

కథల పోటీలో పాల్గొనువారు పాటించవలసిన నిబంధనలు :

1. కథ తెలుగు జీవితానికి సంబంధించినదై వుండాలి. అనువాదాలు, అనుసరణలు స్వీకరింపబడవు.
2. 10, 12 అక్షరాలకు మించిన పెద్ద కథలు స్వీకరింపబడవు.
3. కథ తమ స్వయం రచన అనీ, అముద్రికమనీ వ్రాతపూర్వకమైన హామీతో సంతకం చేసి కథతోపాటు పంపాలి.
4. కలం పేరు కాక, అవలు పేరు, పూర్తి చిరునామా యివ్వాలి.
5. పోటీకి వచ్చిన కథలు తప్పి పంపబడవు. స్థాంపులు అంటించిన కవరు కథతో పాటు పంపవలసరం లేదు.
6. "ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక, 1983 రుదిరోద్గారి ఉగాది కథల పోటీకి" అని కవరుమీద స్పష్టంగా వ్రాయాలి. పోటీలో బహుమతికి యోగ్యమైనవిగా కథలను ఎన్నుకునే విషయంలో ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకవర్గం నిర్ణయమే కుదిరితీస్తుంది. ఈ విషయమై ఉత్తర ప్రత్యక్షకర్తలు జనువబడవు.
7. బహుమతి పొందిన కథలూ, వాటి వివరాలను ఉగాది పంచికలో ప్రకటిస్తాము. బహుమతికి ఎన్నుకున్న కథలేగాక ప్రచురణకు యోగ్యమైనవిగా భావించిన కథలు కూడా ఎన్నుకుని వీలువెంటికిని ప్రచురిస్తాము.

కథలు చేరవలసిన తారీఖు : 15 మార్చి 1983

ఎడిటర్,

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక,

పోస్టు కార్యాలయం నెం. 712.

విజయవాడ-520 0108 వంశిలి.

పాపం ఆ మనుమరాలికి తెలియదు.  
ఆ సంసారంలో ఇంక ఎలాంటి యితర  
పొరపొచ్చాలూ లేవు.  
పందిరి పట్టెమంచం మాత్రం ఇరువురి  
మనసుల్ని దొరిచేస్తూ వుంది జ్ఞాతంగాను,  
అజ్ఞాతంగాను కూడా.

పందిరి పట్టె మంచంవంక విషపు చూపు  
ఒకటి పారేసి వెళ్ళింది భ్రమరాంబ.

\* \* \*

సాన్నిహిత్యం వైమనస్యానికి దోహదం  
చేస్తే వియోగం దానిని హరింపజేస్తుంది.  
దూరమైన తరువాత భ్రమరాంబ ఆలో  
చనా సరళిలో మాలిక మైన మార్పులు  
చాలానే వచ్చాయి.

\* \* \*  
లింగమూర్తికి దూరప్రదేశానికి బదిలీ  
అయింది. వెళ్ళక తప్పలేదు.  
తండ్రి సంరక్షణ బాధ్యత తమ్ముడికి  
అప్పగించి వెళ్ళాడు లింగమూర్తి. తమ్ముడి  
మీద అఖండమైన నమ్మకం వున్న లింగ  
మూర్తికి ఆ విషయంలో నిశ్చింత.

మరిదికూడా సంపాదిస్తూ తండ్రిని చూసు  
కుంటూ వుండడంతో ఆర్థిక పరిస్థితి మెరుగు  
పడింది. ఇంతకుపూర్వం కొరవడిన చాలా  
సామగ్రి అమర్చుకొంది భ్రమరాంబ.  
వాటిలో పందిరి పట్టె మంచం అతి ముఖ్య  
మైనది.  
కన్నకూతురులా తనను మొదటినుంచి

# ఆంధ్రజ్యోతి

సాహిత్య వార పత్రిక

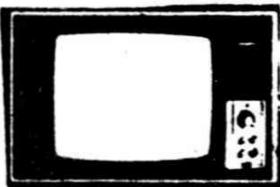
అనుభవ చంద్రోదయంతో గడ్డకట్టిన జీవితంనుంచి  
తరిగిన చంద్రకాంత శిల, స్వాతి చకోరం జీవిత  
చంద్రమణం!

## చంద్రోదయం

-మన్నెం శారద

విజయదశమి నవలల పోటీలో రెండవ  
బహుమతి రు. 3000-లు అందుకున్న నవల!

త్వరలో!



నేడే టి.వి. కొనండి స్పష్టమైన ప్రసారాలు తిలకించండి  
విజయ టి.వి. & వీడియో హోమ్

15, రెవిన్యూ కాంప్లెక్స్, జిన్నాబవర్, గుంటూరు-1

(డీలర్స్ : వెస్టన్. భారత్. కెల్ట్రాన్. సాలిడెర్ మరియు లెక్సిక్స్)  
వివిధ కలర్ మరియు బ్లాక్ & వైట్ టి.వి. ల. వీడియో ప్రత్యేక షోరూం.

వివాహాలకు, వేడుకలకు వీడియో షూటింగ్ మా ప్రత్యేకత

గమనిక : కలర్ మరియు బ్లాక్ & వైట్ టి.వి.ల స్కీములు కలవు.

## మాయరోగం!

అకలి తీరిన  
సింహం  
దర్జాగా



రెక్క-లొచ్చిన  
పక్షి  
రికామీగా  
మనకే.

—నందివాడ బీమారావు

అభిమానిస్తూ వచ్చిన మామగారిపై ప్రేమ  
పడింతలయింది.

ఆ స్థితిలో వచ్చింది తెలిగ్రామ్—

“నాన్నగారు పోయారు. వెంటనే బయలు  
దేరి రా” అంటూ విక్కు పంపినది.

\* \* \*

దూరప్రదేశం కావడంతో లింగమూర్తి  
రావడం ఆలస్యమైంది.

ఈలాంటి విషయాలలో అతి ఛాందస  
మైన నమ్మకాలు వున్న జాతి తెలుగు జాతి.  
ఇరుగు పొరుగుల ఒత్తిడి భరించలేక అన్న  
గారి మీద కర్తృత్వం వుంచి తండ్రికి  
అంత్యక్రియలు జరిపాడు విక్కు. జరపక  
తప్పలేదనడం వాస్తవానికి దగ్గరగా  
వుంటుంది.

\* \* \*

“పరామర్శించడానికి నేను వెళ్ళిన పది  
నిమిషాలకు లింగమూర్తి, వదిన, పాప  
(పార్వతి) వచ్చారు.

పాప పరుగున సావిడిలోకి వచ్చింది.  
తాతగారి మంచం వంక చూసింది.

“మంచం ఖాళీ అయిపోయిందే  
అమ్మోయ్!” అని ఒక కేక పెట్టింది.

వదిన అప్పుడే సావిడిలో అడుగు పెట్టి  
నది- అలాగే కూలబడి స్మృతి కోల్పో  
యింది. కూతురు మాటలు అశనిపాతంలా  
ధ్వనించాయి ఆమె చెవుల్లో”.

\* \* \*

అప్పటికీ, ఇప్పటికీ మల్లికార్జునుడుగారి  
మంచం ఖాళీగానే ఉండిపోయింది, మరి!